

INFORMÁCIÓSZABADSÁG-PEREK

A TASZ TÉRFIYELŐ KAMERÁS ESETEIBŐL

A Társaság a Szabadságjogokért 2004-ben indított felmérése a Budapesten és néhány vidéki városban működő közterületi kamerás térfigyelő rendszereket kívánja vizsgálni. Célunk az, hogy olyan adatbázist, térképet állítsunk össze, melynek segítségével a lakosok tájékozódhatnak a kamerás megfigyelő rendszerekről, azok működéséről, elhelyezkedéséről és a hozzájuk kapcsolható rendőrségi, önkormányzati gyakorlatról. Kíváncsiak vagyunk arra is, hogy ezek az adófizetők pénzéből kiépülő és működtetett hálózatok beváltják-e a hozzájuk fűzött reményeket, és hogy a kamerák kezelői betartják-e a rájuk vonatkozó, főleg adatkezelési szabályokat.

A felmérés kezdetekor is sejtettük, hogy a térfigyelő rendszerekkel kapcsolatos adatkérések az információszabadság gyakorlati megvalósulása szempontjából is fontos tanulságokkal szolgálnak majd. Elvárásainkat a megkérdezettektől kapott válaszok éppúgy igazolták, mint a bírói jogalkalmazás komoly különbségeire utaló jelek. A kamerás felmérés jelen írás megszületésekor még folyik –, az eddigi tanulságok azonban talán méltók arra, hogy az érdeklődő szakmai közönség elé tárjuk őket.

A TASZ 2004 májusától fordult közérdekű adatkérésekkel a megfigyelő rendszerek tulajdonosaihoz, üzemeltetőihez. Az illetékes önkormányzati és rendőri szervezetekhez szóló kérdéseinket harminchat, illetve nyolcvan pontban foglaltuk össze. Kértük a kamerás hálózatok működésének statisztikáit, a hozzájuk kapcsolódó szerződéseket-megállapodásokat, valamint a városi térfigyelő rendszer kamera-beültetési térképvázlatát is. Minden alkalommal ugyanazokat a – térfigyelő rendszer telepítési, technikai körülményeire, a lakosság körében való ismertségére, jogi, illetve gazdasági hátterére és a rendszer ellenőrzésére vonatkozó – kérdőíveket használtuk. Az összes kérdés a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény (a továbbiakban Avtv.) 19. § (1)–(2) bekezdésében megszabott kereteken belül maradt.

Túlzás nélkül állítható, hogy az illetékes adatkezelők a válaszadással – legyen szó az adatközlést elutasító vagy adatot kiszolgáltató válaszról – csaknem minden esetben késedelembe estek. A rendelkezésünkre bocsátott dokumentumok általában

hiányosak voltak. Annak érdekében, hogy a kért adatokat megkaphassuk, néhány kiválasztott esetben bírósághoz fordultunk.

A kérdőíveket először a budapesti kerületi rendőrkapitányságoknak küldtük el. Ezekre – egyésítve, a törvényben előírt határidőt jócskán túllépve – a BRFK hivatalának vezetője válaszolt. A válasz hiányos volt, ezért újra kértük a szükséges adatokat, ezúttal már a hivatalvezetőtől, de nyolc kérdésünkre ismételen nem érkezett válasz.

A BRFK nem küldte meg a kerületi rendőrkapitányságok vezetőinek a közterületi térfigyelő rendszerekre vonatkozóan kiadott intézkedéseit, utasításait, egyéb szabályzatát, pedig – véleményünk szerint – ezekben is található a kamerás térfigyelő rendszerekre vonatkozó közérdekű adatok. Ezzel kapcsolatban a testület a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban Rtv.) 86. § (5) bekezdésére hivatkozott, amely szerint „a belügyminiszter, az országos rendőrfőkapitány vagy a rendőrfőkapitány a rendőri intézkedés tervezetével, a Rendőrség egyes belső szervezeti egységeivel és technikai eszközeivel összefüggő – valamint bűncselekménnyel kapcsolatban a nyomozó szerv vezetője is – közérdekű adatok nyilvánosságra hozatalához a hozzájárulást bűnüldözési, bűnmegelőzési célból megtagadhatja”. A TASZ természetesen nem a belső intézkedések, szabályzatok kiadását kérte, hanem pusztán a térfigyelő rendszerekre vonatkozó adatokat, amelyek az intézkedésekben található meg. Ezek álláspontunk szerint közérdekű adatoknak minősülnek, így rájuk az idézett törvényhely nem vonatkozhat. Ráadásul a hivatalvezető az általa hivatkozott törvény szerint sem lehet jogosult az adatközlés megtagadására. Az elutasító válaszból az sem derült ki, hogy azok a kerületek, melyek vonatkozó statisztikáit nem bocsátották rendelkezésünkre, vezetnek-e egyáltalán nyilvántartásokat, vagy csak a BRFK nem tett eleget a kérésünknek.

A térfigyelő rendszerek működtetéséről a helyi önkormányzatokkal kötött megállapodásokat, szerződéseket sem kaptuk meg; az önkormányzatokhoz, közhasznú társaságokhoz és alapítványokhoz utasítottak bennünket. Mivel a rendőrség tisztán önerejből sehol nem működtet térfigyelő rendszert, így

feltételezhető, hogy az önkormányzat minden kerületben megállapodott a rendőrkapitánysággal. Ha megállapodtak, akkor a rendőrségnek is rendelkeznie kell egy-egy példánnyal, így arról köteles másolatot kiadni.

A kerületek döntő többsége rendelkezik olyan térképpel, amelyen látszik a kamerák elhelyezkedése, illetve az általuk belátott terület. Ezekből a térképekből egyet sem kaptunk, annak ellenére, hogy az adatvédelmi biztos korábbi, a térfigyelő kamerákkal kapcsolatos ajánlásaiban többek közt kifejtette: „A rendőrség közterületen, közbiztonsági célból képfelvételt helyezhet el olyan módon, hogy annak jelenléte az állampolgárok számára nyilvánvalóan észlelhető legyen.” Álláspontunk szerint ennek a követelménynek az felelne meg, hogy legyen lehetőség a térképek megismerésére. A BRFK-nak az Rtv. 86. § (5) bekezdésére való hivatkozása a fentiekkel ellentétben áll.

A térképpel nem rendelkező kerületekben a kamerák elhelyezkedése felől érdeklődtünk, kértük, jelöljék meg a helyüket a lehető legpontosabban. A BRFK ennek az adatkérésünknek sem tett eleget.

Tudomásunk szerint például a főváros V. kerületében félévente készül a kamerákról hatástanulmány, mégsem küldtek egyet sem. Statisztikai adatokat küldtek ugyan, de azok nem felelnek meg a hatástanulmány kritériumainak. Nem kaptunk tájékoztatást arról sem, hogy az egyes kerületekben a térfigyelő rendszerek bővítése milyen szakaszokban zajlott, melyik időszakban hány kamera működött a rendszerbe kötve.

A felméréssel kapcsolatos legmostohább sorsú perünket közel egy évvel ezelőtt indítottuk. Ítéletre, de eddig még csak tárgyalás kitűzésére(!) sem került sor, annak ellenére, hogy a közérdekű adatok megtagadása miatt indított eljárásokban az Avtv. 21. §-ának rendelkezése alapján a bíróságoknak soron kívül kell eljárniuk. Keresetlevelünket 2004. november 29-én nyújtottuk be közérdekű adat kiadása érdekében, és kértük az Avtv. 21. § (5) bekezdésének rendelkezései alapján az illetékes Pesti Központi Kerületi Bíróságot, hogy kötelezze a BRFK-t a fent leírt adatok közlésére.

A bíróságon ügyünk „G” jelű iktatószámot kapott, amiből arra következtettünk, hogy az a gazdasági csoporthoz került. December 9-én vettük kézhez a bíróság hiánypótló végzését, amelyben a bíró azt kérte, hogy „konkrétan nevezzük meg azt a közérdekű adatot, melynek közlésére az alperest kérjük kötelezni”. Válaszul csatoltuk az általunk a BRFK részére elküldött kérdőívet, és megjelöltük – az eredeti keresetlevellel egyezően –, mely kérdéseinkre várunk választ. Ezt követően a bíróság keresetlevelünket idé-

zés kibocsátása nélkül elutasította. A végzés indoklásában arra hivatkozott, hogy „a bíróság megvizsgálta a kérdőívet és abban közérdekű adatot nem talált, a kérdésekből nem derül ki, hogy mely kerület adatait kéri, és nem adatok vannak benne, hanem kérdések vannak megfogalmazva”.

A végzés ellen a Fővárosi Bírósághoz fellebbezéssel éltünk, amelynek indoklásában kifejtettük, hogy mivel a kérdőív tartalmazza a közérdekű adatok kiadására vonatkozó kérdéseket, magának a kérdőívnek a megválaszolása lett volna a közérdekű adatok szolgáltatása. Önmagában a kérdőív nem is tartalmazhatott közérdekű adatot, hiszen a közérdekű adattal az alperes, a BRFK hivatala rendelkezett. Kizárólag az adatok kikérésére vonatkozóan terjeszthettünk elő kereseti kérelmet, fogalmilag ugyanis kizárt annak az adatnak a megjelölése, amelyet nem ismerünk. Fellebbezésünket 2005. január 5-én iktatták. Úgy tűnik azonban, hogy a soron kívüliség jelen esetben kizárólag arra a meglepő aktusra vonatkozott, mellyel az ügyben eljáró bíró érdemi vizsgálat nélkül úgy döntött, az ügy nem méltó arra, hogy tárgyalást tűzzön ki. Fellebbezésünkre ugyanis januártól augusztus elejéig nem kaptunk választ. Ekkor sürgető levelet intéztünk a Fővárosi Bíróság kollégiumvezetőjéhez, aki három héten belül válaszolt. Ezúttal arról kaptunk tájékoztatást, hogy az ügyet július közepén Polgári Kollégiumhoz tették át. Szeptember 5-én kelt levelében a Fővárosi Bíróság elnöke arról tájékoztatta a TASZ-t, hogy az ügy augusztus 23-án kiosztásra került, fellebbezésünkről – a törvényi előírásoknak megfelelően – soron kívül döntenek. Ez a mai napig nem történt meg. És ne feledjük, a vita ebben az ügyben még nem azon folyik, ki kell-e adnia az alperes BRFK-nak a kért közérdekű adatokat, hanem azon, hogy alkalmas-e a keresetünk az ügy megindítására.

Hogy a fenti kérdésre minden bizonnyal igen a válasz, azt mi sem bizonyítja jobban, mint az a tény, hogy azóta már másik három ügyben más bíróságokon jogerősen megnyertük a pert, mégpedig pontosan ugyanolyan kereseti kérelmeket előterjesztve, mint a BRFK elleni ügyben.

2004. július 31-én a már említett kérdőívvél Székesfehérvár Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatalának városgondnokához fordultunk; az adatkérés értelemszerűen a Székesfehérváron működő közterületi kamerás térfigyelő rendszerekre vonatkozott. A kérdőív a térfigyelő rendszer telepítési, technikai körülményeire, a lakosság körében való ismertségére, jogi, illetve gazdasági hátterére és a rendszer ellenőrzésére kérdezett rá. Közérdekű adatkérésünkre a székesfehérvári városgondnok 2004. szeptember 22-i keltezésű levelében válaszolt. A kérdések egy részét

megválaszolta, azonban számos esetben megtagadta a tájékoztatást. Ismételten kértük, hogy hat kérdésünkre közérdekű adatszolgáltatás keretében adjon választ, továbbá kértük, hogy a térfigyelő rendszer működtetéséről a helyi önkormányzat által kötött megállapodásokat, szerződéseket és a városi térfigyelő rendszer kamera-beültetési térképvázlatát szintén bocsássa rendelkezésünkre. Ez utóbbi levelünket 2004. szeptember 28-án ajánlott küldeményként juttattuk el a városgondnokhoz, választ azonban nem kaptunk. A városgondnok nemcsak a válaszára biztosított határidőt mulasztotta el, hanem az írásbeli válaszadás kötelezettségének sem tett eleget, hiszen az adatközlés megtagadását is meg kellett volna indokolnia. Az Avtv. 20. § (2) bekezdése szerint ugyanis „a kérelem megtagadásáról – annak indokával együtt – 8 napon belül írásban értesíteni kell a kérelmezőt”.

Keresetlevelünket – a törvény szerinti soron kívüli eljárást kérve – 2004. november 11-én nyújtottuk be a Székesfehérvári Városi Bíróságon. Alperesként – mint a térfigyelő rendszer tulajdonosát és fenntartóját – a székesfehérvári önkormányzatot jelöltük meg. A per első tárgyalására 2004. december 3-án került sor. Ekkor az alperes ügyvédje előadta, hogy álláspontja szerint a per tárgyát képező adatok kezelése nem az önkormányzat, hanem a városgondnokság. Kérte, hogy a TASZ igazolja perképességét és jelen lévő képviselője képviseleti jogosultságát. Előadta továbbá, hogy az ügyről nem rendelkezik bővebb ismeretekkel, mivel megbízását a tárgyalás megkezdése előtt néhány órával kapta. A TASZ képviselője felhívta a figyelmet arra, hogy az Avtv. és az alkotmány szerint adatot bárki kérhet, ugyanakkor utalt arra, hogy a keresetlevél mellékleteként már csatolta az alperes képviselője által hiányolt dokumentumokat. Ezt követően a TASZ a keresetet a városgondnokságra is kiterjesztve az alperesek egyetemleges kötelezését kérte. Két hét múlva az alperes képviselője, most már mindkét alperes nevében eljárva, csatolta a per anyagához az alperesek által külön-külön írt előkészítő iratokat. Ezek a kért adatokat nem vagy csak részben tartalmazták, és egymásnak több ponton is ellentmondtak.

A harmadik tárgyalásra az alperesek tanúk idézését kérték, ennek a bíróság – a tényállás felderítése érdekében – helyt adott. A meghallgatott önkormányzati és városgondnoksági alkalmazottak a per tárgyát képező adatokról tudomással nem bírtak. Ítéletében a bíróság a székesfehérvári önkormányzatot és a városgondnokságot egyetemlegesen kötelezte a kért közérdekű adatok, valamint a térfigyelő rendszerhez kapcsolódó szerződések és dokumentumok kiadására. Az ítélet jogerőre emelkedését

követően az alperesek a közérdekű adatkérést teljesítették.

A kérdőívre adott válaszok megtagadása miatt indított másik két ügy kezdetben sok hasonlóságot mutatott, befejezésük azonban nagymértékben különbözött. A két ügy alperesei: Budapest Főváros IV. kerületi Újpesti Önkormányzata és Budapest Főváros VI. kerületi Terézvárosi Önkormányzata. Mindkét kerület polgármesteréhez 2004. szeptember 15-én fordultunk közérdekű adatkéréssel, a már említett, harmadik kérdésből álló kérdőívvel.

Újpest polgármestere levelünkre 2004. szeptember 27-i keltezésű levelében reagált, melyben a TASZ-t a szabadságjogok általa helyesnek tartott értelmezése mellett arról tájékoztatta, hogy „a megkeresésre kollégái válaszolni fognak”. Váratlan fordulatként azonban 2004. október 13-án kelt második levelében Újpest első embere már az alábbiakat közölte: „Kollégáimmal folytatott megbeszélés eredményeként tájékoztatom, hogy a kért adatokat nem közöljük Önökkel.” A közérdekű adatkérést megtagadó levélre még aznap válaszoltunk, felhívtuk a polgármester figyelmét, hogy az adatközlés megtagadása az Avtv.-be ütközik, és tájékoztattuk arról, hogy az ügyben bírósághoz fordulunk.

Az újpesti polgármesternek a kérelem megtagadásáról nyolc napon belül kellett volna a TASZ-t értesítenie, ez nem történt meg. Az adatközlés megtagadását a polgármesternek indokolnia kellett volna, ennek a kötelezettségének szintén nem tett eleget – hacsak nem tekintjük megfelelő indoklásnak a „nem adjuk, mert nem adjuk” típusú érvelést.

A másik budapesti kerület esetében kérdéseinkre – Terézváros polgármestere megbízásából – a VI. kerületi közterület-felügyelet vezetője megkésve, október 20-án, e-mailben reagált. A kérdések többségét megválaszolta, azonban néhány fontos esetben megtagadta a tájékoztatást. Arra a kérdésünkre, hogy „tervezik-e további kamerák felszerelését, ha igen, akkor mikor és hova?”, a következő választ adta: „igen, 2005-ben, titok.” Két esetben ugyanazt a választ, számadatot közölte a TASZ-szal, a feltett kérdések különbözősége alapján azonban igen valószínűtlennek tűnt, hogy a két szám a valóságban is megegyezzen. További két kérdést nem válaszolt meg, négy kérdésre pedig üzleti titokra hivatkozva tagadta meg az adatközlést.

Az Avtv. 19. § (1) bekezdésében kifejezetten úgy szabályozza az üzleti titok kérdését, hogy „az állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szerv vagy személy (a továbbiakban együtt szerv) a feladatkörébe tartozó ügyekben – így különösen az állami és önkormányzati költségvetésre és annak

végrehajtására, az állami és önkormányzati vagyon kezelésére, a közpénzek felhasználására és az erre kötött szerződésekre, a piaci szereplők, a magánszervezetek és -személyek részére különleges vagy kizárólagos jogok biztosítására vonatkozóan – köteles elősegíteni és biztosítani a közvélemény pontos és gyors tájékoztatását”. A 1959. évi IV. törvény a Polgári törvénykönyvről (továbbiakban Ptk.) 81. § (3) bekezdésében rögzíti, hogy „nem minősül üzleti titoknak az állami és a helyi önkormányzati költségvetés, illetve az európai közösségi támogatás felhasználásával, költségvetést érintő juttatással, kedvezménnyel, az állami és önkormányzati vagyon kezelésével, birtoklásával, használatával, hasznosításával, az azzal való rendelkezéssel, annak megterhelésével, az ilyen vagyont érintő bármilyen jog megszerzésével kapcsolatos adat, valamint az az adat, amelynek megismerését vagy nyilvánosságra hozatalát külön törvény közérdekből elrendeli”.

A terézvárosi polgármesternek a kérelem megtagadásáról nyolc napon belül kellett volna a TASZ-t értesítenie, ez nem történt meg. Az adatközlés magtagadását a polgármesternek indokolnia kellett volna, ennek a kötelezettségének a megkeresett szintén nem tett eleget, nem derült ki a válaszából, hogy mely jogszabály mely rendelkezése alapján nem adta ki a kért információt.

A kérdőíveken rögzített és kért adatok kiadása érdekében mindkét önkormányzat ellen 2004. október 28-án adtuk be keresetlevelünket a Pesti Központi Kerületi Bírósághoz. Ezúttal mindkét ügy a polgári csoporthoz, ugyanazon bírói tanács elé került. A perek első tárgyalására a bíróság ugyanazon határnapra, 2005. február 7-re idézte a peres feleket. Mintegy két héttel az első tárgyalás előtt, január 25-én, a terézvárosi polgármester jogi képviselője a TASZ számára a per tárgyává tett adatokat önként kiadta, és kérte a per megszüntetését. Ehhez a TASZ képviselője hozzájárult, érdemi tárgyalásra nem került sor, a pert a bíróság megszüntette.

Az újpesti polgármester jogi képviselője a tárgyaláson előkészítő iratot terjesztett elő. Ebben elismerte, hogy az adatok kiadásának megtagadása törvénysértő volt, de álláspontja szerint az „jogalappal bír”, ugyanis az ügyben az adatkezelő nem az önkormányzat, hanem a IV. kerületi rendőrkapitányság. Véleménye alátámasztásául csatolta az önkormányzat és a rendőrség közötti együttműködési megállapodást. A TASZ képviselőjének álláspontját osztva és a rendelkezésre bocsátott megállapodás több pontjára utalva a bíróság megállapította, hogy az önkormányzat a térfigyelő rendszer tekintetében adatkezelőnek minősül, a kérdőíven megszövegezett kérdések pedig kivétel nélkül közérdekű adatokra irányulnak. Ennek

értelmében kötelezte a IV. kerületi önkormányzatot a kért adatok kiadására. Az ítélet ellen az alperes önkormányzat fellebbezést nem terjesztett elő, ezért az 2005. április 7-én jogerőre emelkedett. Tekintettel arra, hogy szeptember közepéig az újpesti önkormányzat az ítéletben foglaltakat nem teljesítette, a TASZ a végrehajtási eljárást – melyet nagy valószínűséggel lehet precedens értékűnek nyilvánítani – megindította.

A térfigyelő rendszerekkel kapcsolatos ötödik ügyet szintén Budapesten kezdeményeztük. 2005 elején arról értesültünk, hogy a Fővárosi Önkormányzat a Városligetben térfigyelő kamerás rendszert kíván kiépíteni. A hír nyomán közérdekű adatközlés iránti kérelemmel fordultunk a Fővárosi Közgyűlés városrendészeti bizottságához. A nyolc kérdésre választ váró levelünkre a bizottság elnöke azt a tájékoztatást adta, hogy levelünket – állásfoglalás céljából – a főjegyzőhöz továbbította, az elnök egyben kérte, hogy „postafordultával” igazoljuk a TASZ létezését, küldjük el neki szervezeti és működési szabályzatunkat, valamint a képviseleti jogot igazoló „testületi ülés jegyzőkönyvét”.

Válaszunkban felhívtuk a bizottsági elnök figyelmét: az a tény, hogy ő a főjegyzővel konzultál, nem lehet oka a törvényes adatközlésre nyitva álló határidő be nem tartásának. Tájékoztattuk arról is, hogy az alkotmány és az Avtv. értelmében *mindenkinek* joga van a közérdekű adatok megismerésére, azokat bárki kérheti, ehhez jogosultságot, jogképességet, érdekeltséget igazolni nem kell. Március első napjában érkezett levelében a bizottsági elnök a neki feltejtett kérdések közül kettőre válaszolt, a többi kérdésre a választ „nem nyilvános, belső munkaanyag” indokolással tagadta meg.

A városrendészeti bizottság elleni keresetünket 2005. április első napján érkezett a Pesti Központi Kerületi Bíróság. Az eljáró tanács végzésben szólította fel a TASZ-t, hogy igazolja jogképességét, igazolja az alperes bizottság jogképességét, valamint pontosítsa kereseti kérelmét. Erre reagálva igazoltuk a TASZ jogképességét, ugyanakkor tájékoztattuk a bíróságot, hogy az Avtv. 21. § (4) bekezdése szerint a perben fél lehet az is, akinek egyébként nincs perbeli jogképessége. Ezért a városrendészeti bizottság jelen per alperese lehet, jogképességét igazolni nem szükséges.

Keresetünket az alábbiak szerint pontosítottuk: Rendelkezik-e a Fővárosi Önkormányzat bármilyen dokumentummal, írásos tervvel arról, hogy a Városligetben pontosan hogyan kívánnak térfigyelő rendszert kialakítani, és ebben az önkormányzat milyen formában kíván részt venni? Készült-e tanulmány a Városliget bekamerázásának várható hatásai-

ról? Rendelkezik-e a Fővárosi Önkormányzat arra vonatkozó számításokkal, hogy a Városliget bekamerázása milyen költségekkel jár? Került-e a Fővárosi Önkormányzat bármely szerve vagy illetékes tisztviselője elé bármilyen tervezet, javaslat, előkészítő anyag a városligeti térfigyelő rendszert illetően? Hozott-e a Fővárosi Önkormányzat bármely szerve vagy illetékes tisztviselője bármilyen döntést a térfigyelő rendszer megvalósításával kapcsolatban? Amennyiben született ilyen döntés, akkor ezt milyen dokumentum tartalmazza? Hol tart az egységes budapesti térfigyelő rendszer megvalósítása?

A per első tárgyalására szeptember 9-én került sor. Az alperes jogi képviselője ekkor – korábbi érdemi írásbeli ellenkérelmét kiegészítve – kérte a bíróságot a kereset elutasítására. Arra hivatkozott, hogy a kért információk nem minősülnek közérdekűnek, azok „belső használatra készült, valamint döntés-előkészítéssel összefüggő adatok”, és mint ilyenek, húsz évig nem nyilvánosak. Érvelése középpontjába azt a döntés-előkészítő iratra vonatkozó törvényi meghatározást állította, amelyet az Alkotmánybíróság 12/2004. (IV. 7.) számú határozata már megsemmisített. Hivatkozott arra is, hogy az alperes nem adatkezelő. Ennek ellentmond az a tény, hogy a bizottsági elnök az eredeti adatkérést nem ezzel az indokkal utasította el, levelében arra hivatkozott, hogy a kért információk döntés-előkészítő anyagok. Az alperes ügyvédje előadta azt is, hogy az általunk kért adatok nem is léteznek, hiszen döntés az ügyben még nem született. Itt kell megjegyeznünk, hogy az egyik kérdés, amelyre a bizottság nem válaszolt, ép-

pen az volt, született-e döntés a városligeti térfigyelő rendszer megvalósításával kapcsolatban. A bíróság a tárgyalást elhalasztotta, a következő tárgyalásra 2005. december 9-én kerül sor.

Bár a fenti perek alapjául szolgáló kérdőíves felmérés feldolgozása még folyamatban van, és az sem kizárt, hogy a TASZ az ügyben újabb pereket kényszerül majd indítani, az túlzás nélkül állítható, hogy a közérdekű adatok kiadása és az azzal kapcsolatos jogi eljárások különbözőségéből kitűnik: egy közel másfél évtizede, 1992 óta hatályban lévő törvény gyakorlati végrehajtásával komoly gondok vannak – és e gondok forrása nem maga az Avtv. Amint azt vártuk, a különböző önkormányzatoknak és rendőrkapitányságoknak küldött kérdőívekre adott válaszok igen széles és színes skálán mozogtak. Arra azonban nem számítottunk, hogy a bíróságok esetében is ilyen komoly különbségek fordulhatnak elő. A jelek szerint – legalábbis az információs szabadság megvalósulására rendelkezésre álló peres eljárások esetében – a különböző bíróságok azonos tartalmú és jogalapú kereseti kérelmekre különbözőképpen reagálnak, ez pedig álláspontunk szerint súlyosan veszélyezteti a jogbiztonság és jogegyenlőség alkotmányos alapelveit. A soron kívüliség ellenére tíz hónap alatt ki nem tűzött tárgyalás, a hónapokig el nem bírált, idézés kibocsátását elutasító végzés elleni fellebbezés, az önkormányzati irodában esetleg megjelenő és adatokat követelő végrehajtó képe akár mosolyt is fakaszthatna arcunkra, ha nem a működő demokrácia egyik legfontosabb alapelvéről, az információs szabadság és a nyilvánosság gyakorlati megvalósulásáról lenne szó.